

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Victor Boico, Liliana Catan, Nadejda Toma, Ion Guzun,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Tampei Tatiana cu inculpatul Gheorghiu Alexandru, și de către inculpatul Gheorghiu Alexandru, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2020, și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020,

Gheorghiu Alexandru xxxxx, născut la xxxxxxx, originar din xxxxxxx, domiciliat în r-nul. xxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 24.10.2019 – 16.03.2020;

Instanța de apel: 25.05.2020 – 28.07.2020;

Instanța de recurs: 29.10.2020 – 01.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2020, Gheorghiu Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. 2 lit. e), f) Cod penal, și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod Penal, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat lui Gheorghiu Alexandru pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 10 august 2017 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod Penal, amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și neexecutată, stabilind o pedeapsă definitivă în cazul cumulului de sentințe sub formă de închisoare pe un termen 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, pedepse care urmează a fi executate de sine stătător.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Gheorghiu Alexandru, la data de 28 septembrie 2019, aproximativ la ora 19:20 min., acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în holul căminului familial situat pe str. xxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea abdomenului cet. Tarca Valeriu, a sustras în mod deschis de la el telefonul mobil de model „Samsung J3” în care era inserată cartela SIM cu nr.xxxxxxxxx la preț de 2 000 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2 000 lei.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile intenționate ale lui Gheorghiu Alexandru în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, adică *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu prelungirea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe și cu cauzarea părții vătămate de daune în proporții considerabile.”*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Tampei Tatiana cu inculpatul Gheorghiu Alexandru, care au solicitat, casarea sentinței nominalizate supra și emiterea unei noi decizii de achitare a inculpatului pe motiv că în acțiunile acestuia nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale apelanții au menționat că:

- conform plângerii cet. Tarca Valeriu, urmează că acesta a solicitat organelor de drept să atragă la răspundere penală persoana necunoscută de gen masculin care la data de 28 septembrie 2019, aproximativ orele 19:20, aflându-se în holul căminului familial situat pe str. xxxxxxxxxxx, mun. Chișinău i-a aplicat lovituri cu piciorul în regiunea pieptului, după care în mod deschis i-a sustras telefonul mobil de model „Samsung J3”, organul de urmărire penală pornind cauza penală pe fapt, neavând un suspect la care indică partea vătămată, nu a întreprins acțiuni procesual penale îndreptate la identificarea făptașului, printre care recunoașterea persoanei după fotografie, sau prezentarea persoanei către partea vătămată pentru recunoaștere;

- declarațiile martorilor Cotovici Grigore și Țurcan Veaceslav consemnate în procesele-verbale de audiere a martorilor din 29 septembrie 2019 nu sunt pertinente și concludente, deoarece aceștia sunt colaboratori ai poliției care au venit la fața locului la apelul telefonic al părții vătămate, aceștia nefiind martori oculari, astfel declarațiile lor nu pot sta la baza formării învinuirii, motiv din care apelanții au rezerve la capitolul audierii acestor martori la etapa urmăririi penale, deoarece declarațiile lor sunt similar și identice cuvânt în cuvânt;

- conform procesului-verbal de percheziție corporală a lui Gheorghiu Alexandru din 28 septembrie 2019, urmează că a fost ridicat telefonul de model „Samsung J3” a părții vătămate Tarca Valeriu, telefon care nu a fost cercetat în instanța de judecată împreună cu toate probele acuzării;

- acuzatorul de stat nu a inclus în lisa probelor declarațiile bănuțului din 30 septembrie 2019 precum și declarațiile acestuia date având calitatea de învinuit din 30 septembrie 2019, declarațiile învinuitului din 15 octombrie 2019, procesul verbal de cercetare la fața locului din 28 septembrie 2020, Raportul de expertiză judiciară nr.xxxxxxxx din xxxxxx conform căruia expertul medico-legal Scurtu Iurie după examinarea lui Tarca Valeriu a concluzionat că leziuni corporale vizibile lipsesc; procesul-verbal de examinare a obiectelor din 30 septembrie.2019;

- fiind audiat în calitate de bănuț la 30 septembrie 2019, vina în cele imputate nu a recunoscut, declarând că la 28 septembrie 2019 a fost în ospeție la prietenul său Mihai ca să-l viziteze. Fiind la Mihai a servit alcool, rachiu, după care pe la orele 19:00, fiind în stare de ebrietate avansată și din motiv că au servit cu Mihai aproximativ o sticlă de rachiu acesta a ieșit să-l petreacă la taxi. Ieșind din odaia nr.xx de la primul etaj, pe hol se aflau mai multe persoane, băieți și fete care făceau gălăgie. Fiind în stare de ebrietate avansată posibil i-a făcut cuiva observație ca să nu facă gălăgie, după care î-și amintește că a fost stopat de către colaboratorii de poliție, care l-au reținut și escortat la Inspectoratul de Poliție Botanica.

Menționează că, fiind audiat în calitate de învinuit la data de 30 septembrie 2019 și la data de 15 octombrie 2019 și-a menținut declarațiile date anterior fiind audiat în calitate de bănuț;

- indică că în procesul-verbal de reținere din 28 septembrie 2019, eronat a fost indicat că persoana reținută nu are pretenții la starea sănătății, deoarece a înaintat o plângere pe acțiunile colaboratorilor de poliție care l-au reținut și chiar dacă a fost trimis să fie examinat de medicul expert, la caz lipsește raportul de constatare de examinare a vătămarilor corporale a lui Gheorghiu Alexandru;

- la fel indică că este o eroare gravă faptul că i s-a înaintat de două ori învinuirea conform Ordonanței de înaintare a învinuirii din 30 septembrie 2019 și Ordonanței de înaintare a învinuirii din 15 octombrie 2019.

Relatează că în instanța de judecată a făcut declarații și a menținut declarațiile pe care le-a dat la faza urmăririi penale. Suplimentar a declarat că a ieșit pe holul căminului familiar din mun. Chișinău, str. xxxxxxxxxx împreună cu Mihai să verifice cine se conectează ilegal la rețeaua de internet a lui Mihai. Pe coridor a văzut o persoană care era cu telefonul mobil și care încerca să se conecteze la cablurile de pe hol. Nu ia aplicat persoanei lovituri corporale, dar l-a apucat de haină și l-a dat jos de pe scaunul pe care era urcat și i-a luat telefonul să discute cu persoana cu

care vorbea Tarca Valeriu ca să se convingă că acesta spune adevărul. După discuția la telefon s-a convins că la telefon era proprietarul apartamentului unde închiria partea vătămată Tarca Valeriu și care îi explica ultimului la care cablu să se conecteze pentru a avea curent electric. Până a discutat la telefon, partea vătămată a plecat și l-a văzut doar când a venit poliția la fața locului. A dorit să restituie telefonul mobil părții vătămate dar acesta deja nu mai era și de pe telefonul acestuia nu a mai făcut apeluri telefonice. A comunicat despre telefon colaboratorilor de poliție când aceștia au sosit la fața locului. A mai invocat că a fost stropit cu gaze lacrimogene de către colaboratorii de poliție care au venit la fața locului și repetat a fost stropit cu gaze lacrimogene în incinta Inspectoratului de Poliție Botanica. A făcut un apel telefonic de pe telefonul părții vătămate Tarca Valeriu la serviciul de urgență 112 la data de 29 septembrie 2019;

- susține că martorii Cotovici Grigore și Țurcan Veaceslav fiind audiați în ședință de judecată au depus declarații care diferă de declarațiile date la urmărirea penală, ambii declarând că Gheorghiu Alexandru a fost stropit cu gaze lacrimogene;

- indică că apărătorul Tatiana Tampei nu a avut posibilitatea să facă cunoștință cu declarațiile martorilor Cotovici Grigore și Țurcan Veaceslav deoarece instanța i-a interzis accesul la aceste probe, dar din câte își amintește martorul Țurcan Veaceslav a declarat că inculpatul a prezentat telefonul părții vătămate atunci la fața locului, la momentul sosirii poliției, partea vătămată comunicând polițiștilor că el, Gheorghiu Alexandru l-a deposedat de telefonul mobil sub pretextul că dorește să facă un apel telefonic ulterior a dispărut cu tot cu telefon;

- declarațiile părții vătămate audiată în ședință de judecată au fost generale fără careva detalii;

- indică că martorul Stavinschi Mihai, fiind preîntâmpinat de darea de declarații false, a declarat că la 28 septembrie 2019 la el în ospeție a venit inculpatul, Gheorghic Alexandru. Stând la masa unde se afla calculatorul au observat cum acesta s-a mișcat din loc fiind scos cablul de la internet. Nu era pentru prima dată când se conectează cineva la internet, mai mult ca atât, în odaia vecină în care nu locuiește nimeni, au pătruns niște hoți care au furat mai multe lucruri. Ulterior, ieșind împreună cu inculpatul pe hol au văzut o persoană care era cu telefonul pe lângă cablurile de la internet, astfel, împreună s-au apropiat de acea persoană, iar Gheorghiu Alexandru a apucat-o de guler și a dat-o jos. Nu a văzut ca inculpatul să-i aplice acelei persoane careva lovituri și nici nu a auzit careva strigăte de la lovituri. Gheorghiu Alexandru a luat telefonul mobil al acelei persoane (părții vătămate) pentru a vorbi la telefon cu persoana care era la acel

moment pe fir. Nu cunoaște cu cine discuta Gheorghiu la telefon dar între timp persoana dată (partea vătămată) a fugit.

Susține că din declarațiile părții vătămate date la faza urmăririi penale urmează că a fost agresat de trei persoane, însă organul de urmărire penală nu a întreprins nici o acțiune pentru identificarea și audierea acestora întru constatarea adevărului și verificarea circumstanțelor indicate în plângerea înaintată;

- invocă apelantul că plângerile sale cu privire la solicitarea ridicării înregistrărilor video din Izolatorul Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău și prezentarea probelor cu privire la valoarea telefonului mobil al părții vătămate au rămas nesoluționate;

- accentuează că nici o probă nu coroborează cu declarațiile părții vătămate iar din materialele cauzei este evident că el nu a luat telefonul părții vătămate cu scop de cupiditate, dar cu scopul de a verifica dacă acesta se conectează sau nu la internet.

Consideră că în acțiunile sale nu se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, adică, intenția și scopul de cupiditate motiv din care solicită casarea sentinței cu emiterea unei sentințe de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Tampei Tatiana cu inculpatului, fiind menținută sentința primei instanțe.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarea sistemă de probe:

- conținutul declarațiilor părții vătămate Tarca Valeriu;
- conținutul declarațiilor martorului Cotovici Grigore;
- conținutul declarațiilor martorului Țurcan Veaceslav;
- conținutul declarațiilor martorului Stavinschi Mihail;
- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 septembrie 2019, prin care a fost cercetat locul săvârșirii infracțiunii (f.d.6-8);
- conținutul Raportului de expertiză nr.xxxxxxx din 30 septembrie 2019, din care urmează că la examinarea medico-legală a cet. Tarca Valeriu leziuni corporale vizibile lipsesc (f.d.21-22);
- conținutul procesului-verbal de percheziție corporală din 28 septembrie 2019, prin care a fost depistat și ridicat de la Gheorghiu Alexandru xxxxx un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J3” de culoare neagră cu cartela SIM nr.xxxxxxx cu IMEI 1 xxxxxxxxxxxx și IMEI 2 xxxxxxxxxxxx (f.d.27);
- conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 30 septembrie 2019, prin care a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J3” de

culoare neagră cu cartela SIM nr.xxxxxxxx cu IMEI 1 xxxxxxxxxx și IMEI 2 xxxxxxxx (f.d.31-32);

- ordonanță de recunoaștere a corpurilor delictive la cauza penală din 30 septembrie 2019, prin care a fost recunoscut drept corp delict la cauza penală 2019421388 - telefon mobil de model „Samsung Galaxy J3” de culoare neagră cu IMEI 1 xxxxxxxxxx și IMEI 2 xxxxxxxxxx (f.d.33);

- ordonanța din 02 octombrie 2019 prin care s-a restituit părții vătămate Tarca Valeriu telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J3” de culoare neagră cu IMEI 1 xxxxxxxxxx și IMEI 2 xxxxxxxxxx (f.d.35);

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Gheorghiu Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal după semnele calificative, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Subsecvent, instanța de apel a punctat că, nu poate admite argumentele avocatului referitor la achitarea inculpatului, din motiv că probele cercetate nu indică cert că, Gheorghiu Alexandru a comis fapta incriminată, și că nici o probă nu coroborează cu declarațiile părții vătămate iar din materialele cauzei este evident că el nu a luat telefonul părții vătămate cu scop de cupiditate, dar cu scopul de a verifica dacă acesta se conectează sau nu la internet, or, această poziție a fost apreciată drept o versiune de apărare care contravine materialelor dosarului și anume, declarațiilor părții vătămate și martorilor Cotovici Grigore și Țurcan Veaceslav care fiind audiați în ședința primei instanțe au declarat unanim că anume Gheorghiu Alexandru a comis fapta imputată.

Este de subliniat că, în ședința de judecată a primei instanțe partea vătămată Tarca Valeriu a relatat cu certitudine că în toamna anului 2019, seara în jurul orei 20:00 min., anume inculpatul Gheorghiu Alexandru i-a aplicat trei lovituri și i-a smuls din mână telefonul mobil, motiv din care el a ieșit afară pentru a căuta ajutor, astfel apelând organele de drept.

Totodată, instanța de apel a menționat și faptul că, în urma efectuării percheziției corporale a inculpatului Gheorghiu Alexandru, anume la acesta și nu la alte persoane nedepistate de către organul de urmărire penală așa cum afirmă ultimul în cererea de apel, a fost depistat și ridicat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J3” de culoare neagră cu cartela SIM nr. xxxxxxxxxx și cartela

SIM nr. xxxxxxxxxxxx cu IMEI 1 xxxxxxxxxxxx și IMEI 2 xxxxxxxxxxxx care aparține părții vătămate Tarca Valeriu, fapt confirmat prin procesul verbal de percheziție corporală din 28 septembrie 2019 (f.d.27-27 verso Vol. I).

Subsidiar, instanța de apel, a remarcat că, nu poate admite nici argumentele avocatului referitor la faptul că în procesul-verbal de reținere din 28 septembrie 2019, eronat a fost indicat că persoana reținută nu are pretenții la starea sănătății, deoarece acesta a fost semnat de către inculpat și apărătorul acestuia fără a înainta careva obiecții.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic și argumentul inculpatului invocat în cererea de apel cu privire la faptul că apărătorul său, Tampei Tatiana nu a avut posibilitatea să facă cunoștință cu declarațiile martorilor Cotovici Grigore și Țurcan Veaceslav deoarece instanța i-a interzis accesul la aceste probe, or la materialele cauzei lipsește o atare solicitare adresată instanței.

Referitor la argumentul cu privire la faptul că acuzatorul de stat nu a inclus în lista probelor declarațiile bănuیتului din 30 septembrie 2019 precum și declarațiile acestuia date având calitatea de învinuit din 30 septembrie 2019, declarațiile învinuitului din 15 octombrie 2019, procesul verbal de cercetare la fața locului din 28 septembrie 2020, Raportul de expertiză judiciară nr. xxxxxxxxxxxx din xxxxxxxxxxxx conform căruia expertul medico-legal Scurtu Iurie după examinarea lui Tarca Valeriu a concluzionat că leziuni corporale vizibile lipsesc; procesul-verbal de examinare a obiectelor din 30 septembrie 2019, instanța de apel a menționat că, aceste probe sunt anexate la materialele cauzei și acestea în nici un fel nu exclud învinuirea adusă inculpatului pentru faptele comise.

Astfel, urmare a celor stabilite, instanța de apel a concluzionat că probele prezentate de partea acuzării, analizate și examinate minuțios în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și de apel, cu respectarea principiului apărării, în coraport cu dispoziția art.101 Cod de procedură penală, deduc existența intenției, motivului și scopului comiterii acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului Gheorghiu Alexandru, iar nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Distinct de cele expuse, instanța de apel a notat că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75, Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este una echitabilă și

proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca fiind una gravă, săvârșită cu intenție directă, vina ne fiind recunoscută, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante în privința lui Gheorghiuc Alexandru, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, ultima sentință de condamnare fiind emisă de către Judecătoria Chișinău (sediul Central) la data de 31.05.2018 prin care Gheorghiuc Alexandru a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe un termen de 4 ani. În conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) și art.87 Cod Penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe un termen de 4 ani și amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8 000 lei.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la 08 septembrie 2020 a fost atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Gheorghiuc Alexandru și Avocatul Tampei Tatiana împreună cu inculpatul.

5.1. Inculpatul Gheorghiuc Alexandru, a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2020, menționând că:

- în cadrul judecării cauzei în prima instanță, i-a fost refuzată audierea tuturor martorilor, și examinarea de noi probe, care ar demonstra nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate;
- din cauza leziunilor corporale provocate de către colaboratorii poliției la momentul reținerii, precum și a condițiilor de detenție din Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, nu a reușit în timpul stabilit să prezinte toate probele în apărarea sa;
- prima instanță a profitat de imposibilitatea sa, de a încheia un contract cu un avocat ales, pentru a avea posibilitatea de a prezenta probele menționate în termen legal;
- la pronunțarea sentinței, instanța de judecată s-a bazat pe alte cauze penale;
- ședința instanței de apel petrecută prin videoconferință este una ilegală din motiv că nu înțelegea nimic;

5.2. Avocatul Tampei Tatiana cu inculpatul, au solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 martie 2020, cu dispunerea achitării inculpatului menționând că:

- conform plângerii cet. Tarca Valeriu, ultimul solicită de la organele de drept să atragă la răspundere penală persoana necunoscută de gen masculin care la data

de 28 septembrie 2019, aproximativ orele 19:20, aflându-se în holul căminului familial situat pe str. xxxxxxxxxx, mun. Chișinău i-a aplicat lovituri cu piciorul în regiunea pieptului, după care în mod deschis i-a sustras telefon mobil de model „Samsung J3”. Însă în acest sens, organul de urmărire penală pornind cauza penală pe fapt, neavând un suspect la care indică partea vătămate, nu a întreprins acțiuni procesual penale îndreptate la identificarea făptașului, printre care recunoașterea persoanei după fotografie, sau prezentarea persoanei către partea vătămată pentru recunoaștere.

- declarațiile martorilor Cotovici Grigore și Țurcan Veaceslav consemnate în procesele-verbale de audiere a martorilor din 29 septembrie 2019 nu sunt pertinente și nu sunt concludente, deoarece aceștia sunt colaboratori a poliției care au venit la fața locului la apelul telefonic a părții vătămate. Aceștia nu sunt martori oculari și declarațiile lor nu pot sta la baza unei învinuiri. Mai mult ca atât apărarea cât și eu avem mari rezerve la capitolul audierii acestor martori la etapa urmăririi penale, deoarece declarațiile lor sunt similar și identice cuvânt în cuvânt.

- conform procesului-verbal de percheziție corporală a lui Gheorghiu Alexandru din 28 septembrie 2019 a fost ridicat telefonul de model „Samsung J3” a părții vătămate Tarea Valeriu. Dar acest telefon nu a fost cercetat în instanța de judecată împreună cu toate probele acuzării.

- din materialele dosarului este evident că Gheorghiu Alexandru nu a luat telefonul părții vătămate din scop de cupiditate, dar cu scopul de a verifica dacă partea vătămată se conectează sau nu la rețeaua de internet.

- nu au fost identificate probe care au demonstrat scopul de cupiditate;
- prima instanță nu a motivat în baza căror argumente declarațiile martorului Stavinschi Mihail au fost calificate ca pertinente;

- nu au fost constatate condițiile de detenție inumane și degradante în Penitenciarul nr. 13;

- avocatul Tampei Tatiana în ședința de judecată la Curtea de Apel Chișinău nu s-a expus asupra cererii de apel;

- a fost calculată greșit perioada arestului preventiv care se include în calculul pedepsei. Pronunțarea publică a sentinței a fost pe 08 septembrie 2020, fără înștiințarea părților, iar în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, pronunțată public la 08 septembrie 2020, ora 14:00 este indicat că se include perioada arestului până la 28.08.2020.

6. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Se constată că, recurenții, respectând prevederile art.422 Cod de procedură penală, au declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursurilor declarate, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit constată că aceasta este motivată prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Gheorghiu Alexandru. Decizia corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar soluția în partea constatării faptelor și vinovăției inculpatului în cele imputate este una corectă și rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei.

Cu referire la criticile formulate de către recurenți în legătură cu faptul că, *„în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive a infracțiunii de jaf – intenția și scopul de cupiditate”*; *„prima instanță a profitat de imposibilitatea sa, de a încheia un contract cu un avocat ales, pentru a avea posibilitatea de a prezenta probele menționate în termen legal”*, *„prima instanță nu a motivat în baza căror argumete declarațiile martorului Stavinschi Mihail au fost calificate ca pertinente”* ș.a, Colegiul penal lărgit observă că, concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel, pe care instanța de

recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt și de drept a cauzei, așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal consideră că, decizia instanței de apel în partea stabilirii vinovăției, aprecierii probelor și concluziilor privind răspunderea, felul și mărimea pedepsei penale este una legală și motivată, lipsind în această, parte careva temei de casare prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

În aceste condiții, instanța de recurs notează că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, or, potrivit pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, se statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale. În cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Totodată, Colegiul penal constată că, instanța de apel nu a supus examinării și analizei argumentele invocate de partea apărării referitor la soluționarea chestiunilor prevăzute de art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, criticele recurenților în această parte fiind întemeiate, generând soluția de casare parțială a deciziei recurate, fiind astfel, incident temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Așadar, analizând materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit a stabilit că, deși în textul cererii de apel declarate de către avocatul Tampei Tatiana cu inculpatul (f.d. 100-108, Vol. II) și în cererea suplimentară a inculpatului (f.d. 116, Vol. II) se solicită constatarea deținerii inculpatului în condiții inumane și degradante, instanța de apel în decizia sa nu s-a pronunțat asupra posibilității sau imposibilității aplicării față de condamnat a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că, în această parte instanța de apel nu a respectat întocmai și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, „*(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie*

motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

În acest context, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel, în baza art.385 Cod de procedură penală, urma să soluționeze prin prisma materialelor anexate la dosar, prezența sau nu a încălcării condițiilor de detenție invocate de inculpat, care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or, avocatul în cererea de apel a invocat aceste cerințe, însă instanța de apel în decizia sa nu a oferit nici un răspuns și nu a motivat în nici un fel respingerea cerințelor invocate în cererea de apel.

Această omisiune constituie eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, cauza urmând a fi remisă la rejudecare în această parte în instanța de apel, care în temeiul art.436 Cod de procedură penală urmează să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor asupra căror în procedura precedentă nu s-a expus, să verifice și să aprecieze în strictă conformitate cu cerințele legii aspectele scoase în evidență de către instanța de recurs, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității cerințelor înaintate de către partea, să-și argumenteze clar concluziile în această parte, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Tampei Tatiana cu inculpatul Gheorghiu Alexandru, și de către inculpatul Gheorghiu Alexandru, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în partea nesoluționării chestiunii prevăzute la alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 martie 2021**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Victor Boico

Liliana Catan

Nadejda Toma

Ion Guzun